

[Jensen-Stevns.]

pligtelse. Da man stod over for dette enkelte Tilfælde, skønnede man altsaa, at det var egentlig en overflødig Udgift at paalægge de paagældende Institutioner, og jeg vil derfor spørge: Er det nu nødvendigt, at vi her gennemfører Forpligtelsen paa ny?

Angaaende Kreditforeningerne mærkede jeg mig en Udtalelse af den højtærede Statsminister. Jeg forstod den højtærede Statsminister saadan, at det var hans Tanke, at Kreditforeningernes Trækningslister fremtidig skulde averteres i Statstidende. Jeg skal herom indskyde den Bemærkning, at Kreditforeningernes Trækningslister offentliggøres efter hver Termin i et Værk, der er meget omfattende, saa vidt jeg husker paa 120—130 meget tæt trykte Sider. Hvis disse Lister fremtidig skulde være Genstand for Bekendtgørelse i Statstidende, vilde for det første Statstidendes Stof svulme meget stærkt op, formentlig dog til Skade for Overskueligheden, men dernæst vilde det ogsaa betyde en ret betydelig Udgift for de paagældende Pengeinstitutter, for Kreditforeningerne o. s. v.

Jeg vil under Hensyn hertil gerne have Lov til at gøre den højtærede Statsminister et ganske bestemt Spørgsmaal. Det er jo saadan, at de allerfleste Kreditforeninger overhovedet ikke averterer deres Trækningslister. De indrykker en almindelig Bekendtgørelse om, at Trækningen har fundet Sted, og selve Trækningslisten, altsaa Fortegnelsen over de udtrukne Obligationer, udleveres gratis paa Opfordring, naar man derom henvender sig paa Kreditforeningens Kontor; dette fremsender yderligere Eksemplarer af Trækningslisten til Sparekasser, Banker, Sagførere og saadanne Personer, som har Interesse i at blive bekendt dermed. Det har man hidtil anset for at være fuldt ud tilstrækkeligt. Forholdet er jo yderligere det, at en Annoncering i Dagspressen af disse Trækningslister vilde blive en meget bekostelig Historie. Det er blevet mig meddelt fra en af de større Kreditforeninger, at den i tidligere Tider plejede at avertere Trækningslisten, men det kostede i Tusindvis af Kroner, og som Følge deraf er den nu gaaet over til den Ordning, jeg lige har gjort Rede for.

Det, vi her staar over for, vil forhaabentlig kun medføre Pligt til at avertere et nyt Sted, men ikke paalægge Avertering i videre Omfang, end det hidtil har været Skik og Brug i de paagældende Institutioner.

Jeg vil gerne have Lov til at stille endnu et Spørgsmaal til den højtærede Stats-

minister. Der er en Ting i Lovforslaget, som jeg ikke rigtig er paa det rene med. I § 1, Stk. 3, nævnes adskillige Institutioner, som er undtaget fra denne Annonceringspligt, og der staar et Stykke nede:

„Privatbaner, gensidige Forsikrings-selskaber og de under Undervisningsministeriet henhørende Institutioner, alt for saa vidt ikke anderledes er bestemt i den øvrige Lovgivning eller i ældre administrative Instruktioner“.

Det forekommer mig lidt besynderligt, at ældre administrative Instruktioner skal holdes i Kraft i en Lov, og jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Statsminister, hvor saadanne ældre administrative Instruktioner findes, og hvad de drejer sig om.

Jeg vil til Slut blot gøre en enkelt Bemærkning angaaende Statstidendes Økonomi. Det er jo Ministeriet, der fastsætter de Takster, som de annoncerende skal betale, og de er fastsat ret rundeligt, idet Statstidende i de senere Aar gennemsnitligt har givet i det mindste 120 000—150 000 Kr. aarligt i Overskud til Statskassen. I den Tid, Statstidende har bestaaet, har den, saa vidt jeg har forstaaet, i alt indtjent 3½ Mill. Kr. til Statskassen. Jeg synes, det er lovlig meget, og jeg vil derfor udtale min Tilslutning til en Udtalelse i Folketingsudvalgets Betænkning for et Par Aar tilbage, hvori det hedder, at det vilde være ønskeligt, om Annoncetaksterne i Statstidende ikke bliver sat højere, end Hensynet til en forsvarelig Økonomi maatte kræve.

Jeg skal slutte med paa mit Partis Vegne at udtale, at vi gerne er med til at fremme den foreliggende Sag. Det er os bekendt, at der fra anden Side er Ønsker fremme om, at den gøres til Genstand for en Udvalgsbehandling, og en saadan vil vi ogsaa gerne deltage i med det Maal for Øje at naa til et Resultat, idet vi haaber, at de enkelte Bemærkninger, jeg har benyttet Lejligheden til at fremsætte her, maa blive taget i Betragtning.

Stein: Det foreliggende Lovforslag er, som det allerede har været nævnt, et Gengangerforslag, som det høje Ting tidligere har haft Lejlighed til at beskæftige sig med. Selv om Lovforslaget i visse Henseender er undergaaet Forandringer, vil disse ikke kunne influere paa vort Syn paa den foreliggende Sag. Mit Partis og min personlige Stilling til Lovforslaget er uforandret den samme, idet vi ikke kan se, at Lovforslaget har nogen saglig Begrundelse. Hvis det gjaldt om at bringe Statstidende til at betale sig eller